

V programu 11.5.2016 ob 17.00 sodelujejo

- Učenci glasbene šole Ravne na Kor., oddelek Dravograd,
 - Kulturno društvo Dravograd sekcija *Beseda*
 - Likovna sekcija Kulturnega društva Dravograd z razstavo v cerkvi (Franjo Marošek, Marjana Halužan, Simona Robin, Danilo Gorišek, Hilda Šmon, Bruder Magdalena, Jeseničnik Hermina)
 - Slovesno somaševanje, ki ga vodi mag. Alojz Kačičnik, postulator za Slomškovo beatifikacijo, župnik na Slomškovi Ponikvi.
- Pri maši poje domači cerkveni pevski zbor Črneče.

-Po končani maši bodo šmarnice za vse otroke, ki jih sicer obiskujejo v svojih župnijah.

Sv.Križ,
avtor: Marjana Halužan

Obredi velikega petka v cerkvi Sv.Križa

Kulturni program:

- D.G.Türk: ARIOSO (nastopa Sara Mager Žlof - 2.r.klavir, mentor: *Alenka Mori*, izvaja na orglah)
- KD Dravograd sekcija *Beseda* (*Vančy Jurič:Križ*)
- T.Šegula: ADAGIO (nastopa Matej Čevnik, 6.r.kitara; mentor: *Polona Blaznik*)
- B.Kovačič: PRINESI MI ROŽE (nastopa Benjamin Merzdovnik, 5.r.harmonika, mentor: *Jože Mandl*)
- KD Dravograd sekcija *Beseda* (*Irma Kladnik: Cerkev Sv.Križa in Moje romanje h Križu*)
- R.Schumann: SANJARJENJE (nastopa Zarja Pšeničnik, 8.r.flavta, mentor: *Nadja Rošer*)
- W.A.Mozart: ZWOLF DUOS, o.1 in NO.2 (nastopata Maja Otič in Kristina Štrekelj, 6.r.violina, mentor: *Dorđe Berak*)
- KD Dravograd sekcija *Beseda* (*Milena Cigler Gregorc: Romanje h Sv.Križu*)
- Slov.ljudska: KAJ TI JE DEKLICA
TAM KJER TEČE BISTRA ZILJA
S TRIGLAVSKEGA VETER, nastopa Urška Živič, citre), mentor: *Tina Kseneman*)
- KD Dravograd sekcija *Beseda* (*Jožica Heber: razmišljanja Matere Terezije o križu*)
- J.S.BACH: PRELUDIJ št.1.v C-duru (nastopa Asja Kotnik, 7.r.klavir, metor *Alenka Mori*, izvaja na orglah);
- KD Dravograd sekcija *Beseda* (*Vančy Jurič: Križ, Čas, Moja lepa želja* /*Jožica Heber: Naša romanja in popotovanja*)

Program povezuje Ivo Dvornik Polenik.

Priložnostno zgibanko izdala Pastoralna zveza Dravograd, odgovarja Igor Glasenčnik, Tisk BAYA DESIGN, Črneče

165. obletnica posvetitve cerkve Sv. Križa na Dobrovi pri Dravogradu 11.5.1851 - 11.5.2016

**V sredo 11. maja 2016 mineva natanko 165 let,
ko je cerkev Sv. Križa posvetil škof Slomšek.**

Gotovo je bil dan posvetitve cerkve poseben dan, ki so se ga veselili domačini, ki so uspeli nekaj, kar so jim hoteli na vsak način prepričati. Za to svetišče so namreč zastavili ogromno moči, truda, časa in denarja. Tako so le dočakali tisto lepo majsko nedeljo, ko je med nje prišel priljubljeni škof A.M.Slomšek. Gotovo jih je nagovoril, pohvalil, tako delavne domačine kot okoličane, da so cerkev zgradili, ter jih povabil, naj odslej še bolj vzljubijo križ z njegovim odrešenjskim sporočilom.

*O sveti križ življenja luč,
O sveti križ nebeški ključ,
ponižno te častimo, zvestobo obljubimo.*

Sveti križ nas tudi danes nagovarja. Nagovarja nas, ko zremo na to krasno cerkev vrhu hribočka. Nagovarja nas njena notranjost. Gotovo čutimo, kako nas cerkev in križ povezujeta. Res je križ ključ za nebesa.

Ob obletnici posvetitve cerkve obnovimo svojo vero v Jezusovo odrešenje, nenehno vabimo mlade k čaščenju križa in daritvi svete maše. Zato smo povabili mlade glasbenike k sodelovanju na tej prireditvi. Zahvala velja likovnikom za razstavljenja dela, pa seveda našim umetnikom besede, ki z besedo in pesmijo bogatijo našo praznovanje v letu božjega usmiljenja.

Zahvala tudi domačemu cerkvenemu pevskemu zboru Črneče.

NASTANEK BOŽJE POTI – romarske cerkve

Na sotočju med Mežo in Mislinjo, ki se le nekaj metrov nato združita z Dravo, na zadnjem kraku Tolstega vrha, ki se steza prav med Dravo, Mežo in Mislinjo, se na **526** metrov visokem hribu dviga romarska cerkev **sv. Križa in Marije, Matere dobrega sveta**.

Božja pot je nastala na pragu 19. stoletja. Hrib je bil last kmeta *Antona Makočnika*. Ta pobožni mož si je že dalj časa želel postaviti na vrhu križ. O binkoštih leta 1800 je le uresničil željo, ki je tlela v njegovem srcu. Pri križu seje takrat zbrala vsa velika Makočnikova družina k molitvi. Navzoči so med molitvijo opazili posebno svetlobo, ki se je širila okrog križa. Po okolici so začeli pripovedovati o tem nenavadnem dogodku, ki se je še večkrat ponovil. Govorili so tudi o številnih uslišanjih, kar je bilo še posebno zanimivo za ljudi, ki so živeli v tistih letih v velikih nevarnostih in pomanjkanju.

Vse več ljudi je prihajalo k Makočnikovemu križu. Včasih se jih je zbralo nad tisoč. Makočnik je dobil lepo podobo Marije Matere dobrega sveta in jo obesil pod križ. Že leto dni po postavitvi križa so nad njim naredili leseno kapelico. Štiri leta pozneje so zbrali že toliko denarja, da bi lahko sezidali cerkev. Za njeno zidavo pa niso mogli dobiti dovoljenja. Nasprotovali sta škofija in državna oblast. Kljub temu se je zbiralo vse več ljudi. Tudi dobrotniki so se kar naprej oglašali: leta 1805 so pripeljali dva zvonova. Ker ni bilo zvonika, kamor bi ju obesili, so zanju postavili kar leseno ogrodje. Nasprotovanje tem ljudskim zbiranjem pa je raslo. Sedmega marca leta 1806 je prišla posebna državna in cerkvena komisija. Odstranila je zvonova, odpeljala križ in podobo, dala podreti kapelico in nedokončano cerkev ter razrušiti v njej oltar.

Že naslednje leto so se ljudje zopet zbirali na Makočnikovem hribu. Zbirali so opeko in kamenje za zidano cerkev, kmalu je stala nova lesena kapelica. Vanjo so postavili križ in Marijino podobo. Nasprotovanja cerkvene in svetne gosposke niso zalegla. Na binkošti leta 1808 je bilo pri leseni kapeli na Makočnikovem hribu že tri tisoč romarjev. Župljani Črnej, kamor je že takrat sodil kraj, so skupaj s svojim župnikom vztrajno prosili za dovoljenja, da bi pozidali cerkev. Dobili so ga šele leta 1844. Tretjega maja naslednje leto je bil blagoslovljen temeljni kamen in še isto leto,

konec novembra, so blagoslovili prezbitarij nove cerkve. Nastale pa so težave, ker so zidali večjo cerkev od dovoljene. Šele po posredovanju je bilo tudi to dovoljeno. Delo je šlo spet hitreje naprej in enajstega maja 1851 je novo cerkev posvetil škof Anton Martin Slomšek.

Nova cerkev po slogu posnema baročne cerkve, ima pa tudi nekaj klasicističnih poudarkov. Poslikavo v njej sta napravila mojstra Vipotnik (prezbitarij) in Fantoni. Križ v glavnem oltarju je izdelal rezbar Rosenberger iz Gradca leta 1845, ki je napravil tudi sliko Matere dobrega sveta. Ob križu stojita kipa Marije in Janeza, delo podobarja

Alojzija Progarja. Po obnovi v zadnjih letih je vsa cerkev z opremo izjemno zaživela in je ogled pravo umetniško doživetje. V cerkvi hranijo tudi spominsko podobo višarske Marije, saj je njen kip tu našel zavetje leta 1919, ko se je umaknil pred vihro prve svetovne vojne. Tudi tukajšnja cerkev je preživela težke vojne čase. Ob koncu druge svetovne vojne je nastala v njej precejšnja škoda, a romarji so vse obnovili.

(iz knjige Slovenske božje poti, avtor Franci Petrič, založba Družina)

V letu 2015 je svojo zlato mašo v tej cerkvi obhajal Jože Kopajnik, po mami rojak iz Črnej, voditelj Doma v Tinjah na Koroškem, somaševala sta Tone Štekl, pridigar in Franček Kraner, domači župnik iz Črnej.

DOGAJANJA NEKOČ IN DANES

Po toliko letih je cerkev še vedno romarskega značaja. Župnik Franček Kraner že preko trideset let skrbi z vneto ljubeznijo za svetišče, za to, da so v njej kljub pomanjkanju duhovnikov in včasih tudi vernikov vedno svete maše. Opaziti je lepo število stalnih obiskovalcev tega svetišča. Še vedno so ohranjeni tradicionalni praznični dnevi, npr. prvi petki, porciunkula, zadnja desetletja tudi prvi maj, praznik Povišanja sv. križa itd. Je pa res, da je bilo v preteklih desetletjih še veliko več shodov, kar dokazuje vpisna knjiga gostujočih duhovnikov. Imeli so namreč dolžnost, da so se vedno vpisali, ko so v njej maševali ali pripeljali vernike na romanje. Res, veliko jim je ta cerkev pomenila, zato so radi prihajali sem na romanja. Nekatere župnije so si izbrale celo zaobljubljene dneve, ko so romali peš. Na primer farani Ivnika (danes Eibiswald onstran meje), pa farani Labota (Lawamünda), Šentjanža, Ojstrice.

Nenazadnje je zato nastal tudi kip angela na Dobrovi pod cerkvijo, kjer so se začele vse procesije k svetišču.

Maše so bile zelo pogosto.

Pred drugo svetovno

vojno je čaščenje svetega križa pospeševal dravograjski prošt Volbenk Serajnik (+16.7.1936).

Zapisano je, da je zelo rad prihajal iz Dravograda. Po drugi svetovni vojni zelo izstopa duhovnik Martin Vrzelač, ki je prihajal iz Brezna v Dravski dolini. Neverjetno: dolga leta nobeno praznovanje ni minilo brez njega. Seveda so posebno skrb za to cerkev imeli tudi okoliški duhovniki, npr. Jaroslav Kotnik iz Šentjanža (kasneje iz Raven na Kor.), pa Franc Gomboc iz Ojstrice (kasneje Šentjanž). Tudi Ksaver Meško iz Sel nad Slovenj Gradcem je rad prihajal.

8. septembra 1922 je bil pri tej cerkvi Koroški katoliški shod, kjer se je zbralo preko 10.000 udeležencev. O tem je poročal takratni časopis Slovenec, pa Slovenski gospodar.

Leta 1903 je bila v tej cerkvi tudi nova maša domačina Ivana Kogelnika (+1925 v Trbonjah).

Tekom desetletij je bilo v tej romarski cerkvi niz drugih imenitnih prireditev, a o tem ob naslednjih obletnicah.